viſi fuerant ad corpꝰ eiꝰ venit ⁊ ta
bulaꝫ marmoreā ad caput eiꝰ po
nēs ab ocul̄ oīm ſtatim diſparuit
Erat aūt in predicta tabula ſcrip
tum Mentē ſanctā ſpontaneā ho/
norem deo et patrie liberacōnem
Quod ſic intelligitur Mentem ſan
ctam habuit ſpontaneā ſe obtulit
honorē deo dedit ⁊ patrie libēati
onem fecit Ex hoc miraculo diuul
gato. etiam gentiles ⁊ iudei ſepul
chrum eius plurimuꝫ venerari ce
perunt. Quintianus aūt dū ad eiꝰ
inueſtigandas diuitias pergeret
duo equi int̄ ſe fremitū dātes cal
ces q̄ꝫ iacētes. vnꝰ euꝫ morſu appe
tīt alter calce percuſſum i flumen
proiecit. ita ꝙ corpus eius nunq̄ꝫ
potuit inueniri. Reuoluto āno cir
ca diem natalis eius mons q̄daꝫ
maximꝰ iuxta ciuitatē ruptus eru
ctauit incendiū. q̄ quaſi torrēs de
monte deſcendēs et ſaxa terrā q̄ꝫ
liquefaciēs ad vrbem cuꝫ magno
impetu veniebat Tunc paganorum
multitudo de monte deſcendit et
ad ſepulcrū eiꝰ fugiens velū vnde
coopertū erat ſepulcrū. arripuit ⁊
ipm ſtatuit ꝯtra ignē. Statiꝫq̄ꝫ in
die natal̄ ipiꝰ v̄ginis ignis ſtetit ⁊
vltra vllatenus non proceſſit. de
hac virgine ſic dicit ambroſius in
prefatione. O felix et inclita virgo
que meruit domini pro laude fide
lis martirij ſanguinē clarificare ſu
um O illuſtris ⁊ glorioſa gemino
illuſtrata decore que inter tormē/
ta aſpera cūctis p̄lata miraculis
⁊ miſtico pollēs ſuffragio. apoſto
li meruit viſitacione curari Sic
nuptam chriſto ſuſceperūt ethera
Sic humandi artus glorioſo ful/
gēt obſequio. vbi angelorum cho
rus ſcitatem mentis et patrie indi
cat liberacōnē

De ſancta dorothea ⁊ De ſā
cta appolonia require in fine

De nomine

Vedaſtus quaſi veros dans
eſtus quia vere dedit ſibi eſ/
tus afflictionis et penitencie Vel
dicit̄ q̄i ve diſtans. quia ve eternū
ab eo diſtat Nā damnati ſp̄ dicēt
ve. ſ. quia deū offēdi. ve quia dya
bolo ꝯſenſi ve q̄a natus fui. ve q̄a
mori non valeo. ve ꝙ tā male tor
queor ve ꝙ nūq̄ꝫ liberabor

De ſancto vedaſto.

Vedaſtus a beato remigio in
traiacenſē epm ordinatꝰ fuit Qui
cum ad portam ciuitatis veniſſet
et ibi duos pauperes. vnū cecum
et aliū claudū petētes elemoſinaꝫ
dixit eis. Aurū et argētū non eſt
mihi. qd̄ ego habeo vobis do. et
facta oracōne vtroſq̄ꝫ ſanauit Cū
autē in quadam eccleſia derelicta
veprībꝰ opta lupꝰ habitaret eidē
p̄cepit vt inde fugeret. nec vltra il
luc redire auderet. Quod et factū
eſt Deniq̄ꝫ cum verbo et ope mul
tos ꝯuertiſſet. xl. anno ſui epatus
vidit columnā igneā. a celo vſq̄ꝫ i
domū ſuā deſcendentē. qui finē ſu
um adeſſe ꝯſiderās poſt modicuꝫ
in pace quieuit. circa ānos dn̄i q̄n
genteſimū q̄nquageſimū. Cum āt
corpꝰ eiꝰ transferret̄ audomarus
p̄ ſenio cecꝰ dolens ꝙ corpꝰ ſancti
vedaſti videre nō poterat. mox lu
men recepit. Sꝫ poſtmodū ad vo
tum ſuum lumen iterum amiſit.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf